Najvyšší súd **4 Cdo 231/2010**

Slovenskej republiky

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **Ing. S. K.,** trvale bývajúcej v B., prechodne v B., zastúpenej JUDr. L. S., advokátom v B., proti povinnému **Ing. J. K.,** trvale bývajúcemu v P., prechodne v B., **o vymoženie výživného,** vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 37 Er 2040/2004 o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 23. októbra 2009 sp.zn. 19 CoE 89/2009 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie oprávnenej **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II uznesením z 2. septembra 2008 č.k. 37 Er 2040/2004-81 exekúciu pre vymoženie výživného zastavil podľa § 57 ods. 1 písm.b/ Exekučného poriadku. Vychádzal z uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 30. júna 2008 sp.zn. 5 Co 74/07, 5 Co 75/07, na základe ktorého uznesenie súdu prvého stupňa z 23. januára 2003 č.k. 7 C 281/02-46 zmenil tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol. Keďže rozhodnutie, ktoré bolo podkladom na vykonanie exekúcie zaniklo, súd prvého stupňa exekúciu zastavil.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie oprávnenej uznesením z 23. októbra 2009 sp.zn. 19 CoE 89/2009 v spojení s opravným uznesením z 26. januára 2011 sp.zn. 19 CoE 89/2009 uznesenie Okresného súdu Bratislava II z 2. septembra 2008 č.k. 37 Er 2040/2004-81 potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie oprávnená, ktorá ho navrhla zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 237 písm.f/ a g/ O.s.p. Svoje rozhodnutie zdôvodnila okrem iných ustanovení citáciou osemnástich ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Odňatie možnosti pred súdom konať vyvodzovala zo skutočnosti, že odvolací súd sa nevysporiadal v dôvodoch svojho rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O.s.p.) so všetkými ňom v odvolaní namietanými skutočnosťami. Vyčítala odvolaciemu súdu, že i napriek všeobecne známej skutočnosti, že právny zástupca povinného bol od 9. septembra 2008 vyčiarknutý zo zoznamu advokátov, v záhlaví svojho rozhodnutia odvolací súd „zvýrazňuje" štatút splnomocneného zástupcu povinného ako advokáta. Uvedená nesprávnosť bola odvolacím súdom odstránená uznesením z 26. januára 2011 sp.zn. 19 CoE 89/2009 - pozn. dovolacieho súdu. Vyčítala odvolaciemu súdu, že v rozpore so skutočnosťou tvrdil, že nepodala proti uzneseniu odvolacieho súdu (z 30. júna 2008 sp.zn. 5 Co 74/2007, 5 Co 75/2007) dovolanie, a tiež že sa odvolací súd nevyporiadal s predčasnosťou odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Povinný sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.), alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm.c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm.b/ O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.) alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrh na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho

vyhlásenia za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté uznesenie, ktorým dovolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania nevyslovil), je nepochybné, že prípustnosť dovolania oprávnenej z § 239 ods. 1, 2 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou zvád vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou zvád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené.

Vady konania v zmysle § 237 písm.a/ až e/ O.s.p. v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť. Dovolateľka prípustnosť dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 237 písm.g/ O.s.p., ktoré však v dôvodoch dovolania len citovala bez toho, aby zdôvodnila (vo vzťahu k prejednávanej veci), z ktorých právnych skutočností možno túto vadu vyvodiť. Dovolací súd nezistil, že by konanie bolo takouto vadou skutočne postihnuté.

S prihliadnutím na obsah dovolania v ňom vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mal dopustiť odvolací súd, prípadne súd prvého stupňa, sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či postupom súdov nebola dovolateľke odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv účastníka konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok.

O procesnú vadu v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. ide vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva.

K odňatiu možnosti oprávnenej pred súdom konať malo podľa jej názoru dôjsť tým, že odvolací súd sa v dôvodoch svojho rozhodnutia nevysporiadal s dôvodmi jej odvolania.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný) prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dokladov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 167 ods. 2 O.s.p. ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primeranie ustanovenia o rozsudku.

Za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 12. mája 2004 sp.zn. I. ÚS 226/03). Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky nastolené otázky účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp.zn. III. ÚS 209/04, sp.zn. IV. ÚS 115/03, rozsudok Helle proti Fínsku z 19. decembra 1997, Sťažnosť č. 20772/92 Zbierky rozsudkov a rozhodnutí 1997-VIII).

Dovolací súd je toho názoru, že odvolací súd a súd prvého stupňa zrozumiteľne odôvodnili svoje uznesenia o zastavení exekúcie s náležitým odkazom na ustanovenie príslušnej právnej normy (§ 57 ods. 1 písm.b/ Exekučného poriadku). Súdy oboch stupňov za rozhodujúce pri rozhodovaní o zastavení exekúcie považovali zaniknutie rozhodnutia, ktoré bolo podkladom na vykonanie exekúcie (uznesenie Okresného súdu Bratislava II z 23. januára 2003 č.k. 7 C 281/2002-46 a Krajského súdu v Bratislave z 30. júna 2008 sp.zn. 5 Co 74/07, 5 Co 75/07). Nemožno preto súhlasiť s oprávnenou, že zásadným dôvodom potvrdenia uznesenia súdu prvého stupňa odvolacím súdom bola okolnosť, že nepreukázala

že podala dovolanie proti rozhodnutiu, ktoré bolo podkladom na vykonanie exekúcie; dovolanie navrhovateľky (oprávnenej) proti takémuto rozhodnutiu bolo Najvyšším súdom Slovenskej republiky odmietnuté uznesením z 28. októbra 2010 sp.zn. 3 Cdo 191/2009 -pozn. dovolacieho súdu. Ani tvrdenie oprávnenej o predčasnosti rozhodnutia o zastavení exekúcie súdom prvého stupňa nie je dôvodné, keď podľa zistení dovolacím súdom zmeňujúce zamietajúce uznesenie odvolacieho súdu z 30. júna 2008 sp.zn. 5 Co 74/07, 5 Co 75/07 nadobudlo právoplatnosť 22. augusta 2008, keď za doručenie predmetného uznesenia navrhovateľke (oprávnenej) bol považovaný deň uloženie zásielky na pošte.

Nakoľko v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a neboli zistené vady konania uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie oprávnenej je neprípustné a preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nieje prípustný prostriedok.

V Bratislave 29. marca 2011

JUDr. Eva Sakálová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Renáta Matejíková